

1. אלעגור, ת"ז [REDACTED]
2. אלעגור, ת"ז [REDACTED] (קטינה)

על ידי ב"כ עו"ד נאדין אבו ערפה ואח'
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל': 02-5283555; פקס: 02-6276317
דוא"ל: Nadineaa@hamoked.org.il

העותרים

נ ג ז

1. צבא ההגנה לישראל
2. קצין משטרה צבאית ראשי
3. נציב שירות בתי הסוהר
4. המטה לביטחון לאומי
5. היועצת המשפטית לממשלה
6. הפרקליטה הצבאית הראשית

על ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים, ירושלים
טלפון: 073-3925590; פקס: 02-6467011

ה מ ש י ב י ם

תגובה מטעם המשיבים להודעת העותרים

1. בהתאם להחלטת כבוד השופטת ר' רונן, מיום 16.9.24, ולארכה שניתנה, מתכבדים המשיבים להגיש תגובה מטעמם להודעת העותרים, כדלקמן.
2. כזכור, עניינה של העתירה דן המכתירה את עצמה כ"עתירה לצו הביאס קורפוס", בבקשת העותר כי בית המשפט הנכבד יוציא צו על תנאי שיורה למשיבים, כדלקמן:

"א. להודיע למשפחת העותרים, אב ובתו בת ה-5, תושבי רצועת עזה אשר היו במשמורת הצבא נכון ליום 24.03.2024, כאשר הצבא פרץ לבית המשפחה, ומאז נעלמו עקבותיהם ומקום הימצאם אינו ידוע; היכן הם מוחזקים, על ידי מי ומכוח איזה דין; אם שוחררו או הועברו לגורם אחר – מתי, היכן ולידי מי ומה ידוע להם על מקום הימצאם היום; האם שניהם או אחד מהם מצא את מותו בעודו בידי הצבא; אם כן מתי ובאיזה נסיבות; ככל שאינו בין החיים נבקש לדעת היכן הגופות מוחזקות ועל ידי מי. ככל שהעותרים מוחזקים בידי רשות ישראלית שלא כדין, ובין היתר במקום מעצר שאינו מקום מעצר מוכרז, יתבקש בית-המשפט להורות על שחרורו לאלתר.

ב. להורות למשיבים לברר האם העותרים מוחזקים במתקן כליאה שאינו מתקן כליאה מוכרז, שכן מתרבים המקרים בהם אנשים נעצרים ומוחזקים במקומות שאינם מתקני כליאה מוכרזים, ונראה כי התשובה בדבר "היעדר אינדיקציה למעצר" נובעת מאי רישום של עצורים במתקנים לא מוכרזים, אך גם אי רישום במתקנים רשמיים.

ג. להכריע אחת ולתמיד מיהו הגורם האחראי על מסירת מידע אודות החזקתם של העותרים ואחרים במצבם; להודיע על זהות הגורמים המחזיקים במידע אודות מקום החזקתם".

3. כעולה מהנספח שצורף לעתירה, ביום 23.7.24, כארבעה חודשים לאחר מועד המעצר הנטען, פנה המוקד לכתובת הדואר האלקטרוני של משלי"ט תיאום וביקש לאתר את מקום הימצאם של העותרים ולתאם ביקור עו"ד אצלם בהקדם, תוך שצוין כי העותרים נעצרו ברצועת עזה ליד בית החולים שיפאא אל מול בני המשפחה שהתבקשו לעזוב את המקום. על פי הנטען בעתירה פנייה זו נעשתה על סמך פניית המשפחה למוקד.

4. עוד כעולה מהעתירה והנספחים שצורפו לה, למחרת פניית המוקד למשיבים, ביום 24.7.24, התקבל מענה מטעם גורמי המשטרה הצבאית, ולפיו: "[...] מבדיקה שנערכה נמצא כי אין בידנו אינדיקציה למעצרים או להחזקתם ...".

5. ביום 6.9.24 הוגשה תגובתם המקדמית של המשיבים במסגרתה נמסר כי מבלי לגרוע מכל טענה מטענות המדינה בנושא, ומבלי שיהיה בכך כדי להביע עמדה ביחס לפניות עתידיות, במסגרת גיבוש התגובה לעתירה נערך בירור בעניינם של העותרים, ממנו עלה כדלקמן:

"על פי הנמסר מגורמי המשטרה הצבאית, אין בידי גורמי המשטרה הצבאית אינדיקציה למעצרים או להחזקתם של העותרים על ידי גורמי הצבא בהווה או בעבר.

... עוד יעדכנו המשיבים, כי על פי הנמסר מגורמי שירות בתי הסוהר 'מבדיקה שנערכה במערכת הממוחשבת של שירות בתי הסוהר במסגרת הטיפול בג"ץ 70724-08-24 לא נמצא רישום של הנ"ל במערכות בהתאם לפרטים שנמסרו ועל כן אין אינדיקציה להחזקתם של העותרים על ידי שירות בתי הסוהר'.

... יוער כי במסגרת התגובה לעתירה דנן המוכתרת כעתירת "הביאס קורפוס", שאלת החזקתם של העותרים נבחנה בידי גורמי הצבא, ונמצא כי אין אינדיקציה למעצרים או החזקתם על ידם בהווה או בעבר; וכי אין אינדיקציה להחזקתם של העותרים על ידי שירות בתי הסוהר; משכך ממילא לא יכולה להיות אינדיקציה כי העותרים מצאו את מותם לאחר שנעצרו על ידי הצבא".

6. כמו כן, ביחס לסעד השני המבוקש בעתירה, עמדו המשיבים על כך, כי לא ברור מהו הבסיס להנחת העותרים כי צה"ל או רשויות המדינה מחזיקים עצורים עזתים במתקן כליאה שאינו מתקן כליאה מוכרז והעתירה אף אינה מנסה לבסס הנחה זו, כאשר כפי שהובהר, עצורים אלו מוחזקים מכוח הדין הישראלי, בין אם מכוח חוק הלב"חים ובין אם מכוח צווי מעצר פליליים; וככלל הם מוחזקים בתחילה במתקני כליאה צבאיים בעת כליאתם הראשונית ובחינת הצורך בהמשכה; וככל שנדרש המשך כליאתם, הם מיועדים לעבור להחזקה במתקני שירות בתי הסוהר.

בנוסף טענו המשיבים כי מכל מקום, ביחס לטענות אלו, הרי שאלו לא נכללו במסגרת פניית מיצוי ההליכים שבה נקט העותר, ויש בכך כדי להצדיק את דחיית טענות אלו על הסף.

7. המשיבים יעדכנו, גם כן מבלי לגרוע מכל טענות המדינה בנושא, כי במסגרת גיבוש התגובה דן לעתירה המוכתרת כעתירת "הביאס קורפוס", נערך בירור נוסף בעניינם של העותרים, ממנו עלה, כדלקמן.

8. על פי הנמסר מגורמי המשטרה הצבאית, גם בבדיקה הנוספת שנערכה נמצא כי אין בידי גורמי המשטרה הצבאית אינדיקציה למעצרים או להחזקתם של העותרים על ידי גורמי הצבא, בהווה או בעבר.

9. כמו כן, על פי הנמסר מגורמי שירות בתי הסוהר, " מבדיקה נוספת שנערכה במערכת הממוחשבת של שירות בתי הסוהר במסגרת הטיפול בבג"ץ 70724-08-24 לא נמצא רישום של הנ"ל במערכות בהתאם לפרטים שנמסרו ועל כן אין אינדיקציה להחזקתם של העותרים על ידי שירות בתי הסוהר".

צילום הודעת גורמי שירות בתי הסוהר מיום 8.10.24 מצורף ומסומן מש/1.

10. מכלל המפורט לעיל, במסגרת התגובות לעתירה דן, המוכתרת כעתירת "הביאס קורפוס", שאלת החזקתם של העותרים נבחנה בידי גורמי הצבא וגורמי שירות בתי הסוהר פעמיים, ונמצא כי אין אינדיקציה להחזקתם על ידם, ומשכך ממילא לא יכולה להיות אינדיקציה כי העותרים מצאו את מותם לאחר שנעצרו על ידי הצבא; בדיקה כזו במסגרת עתירת "הביאס קורפוס" בכוחה לברר האם אדם מוחזק בידי רשויות אלו, ממילא לא יכול בה כדי ליתן תשובה לטענות אחרות שעולות בהודעה מטעם העותרים, אשר אינן חלק מעתירת "הביאס קורפוס".

11. בנסיבות אלו, הסעדים המבוקשים בעתירה אינם רלוונטיים; על יסוד כלל האמור לעיל, המשיבים יטענו כי דין העתירה דן להידחות.

12. ראו לעניין זה פסק הדין שניתן לאחרונה בבג"ץ 20610-08-24 חג'אג' נ' צבא הגנה לישראל (25.8.24), בו נקבע כדלקמן:

"לאחר שבחנו את השאלות הנוספות שהציגה באת-כוח העותר – לא ראינו להורות על כך. הלכה למעשה, השאלות המרכזיות שהועלו בעתירה קיבלו מענה מספק מהמשיבים כבר בגדרי התגובה המקדמית. בניגוד לטענת באת-כוח העותר, לא התרשמנו שתשובתם הייתה עמומה. ראוי להוסיף עוד כי השאלות הנוספות שהעלתה באת-כוח העותר הן בעלות אופי כוללני וחורגות בחלקן ממסגרת העתירה כפי שהוגשה, כמו גם מהפנייה שנעשתה כחלק ממיצוי ההליכים טרם הגשת העתירה – ומשכך אין מקומן להתברר בהליך דנן. אשר על כן, העתירה הנוכחית מיצתה עצמה.

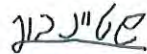
סוף דבר: העתירה נדחית. אין צו להוצאות".

13. כן ראו ההליכים אליהם מפנה הודעת העותרים בסעיף 5 להודעה, אשר בכולם ניתנו פסקי דין הדוחים את העותרות בהיעדר אינדיקציה למעצרים או להחזקתם של העותרים : בג"ץ 6092/24 אבו ראס נ' צבא ההגנה לישראל (4.9.24); בג"ץ 5474/24 לבן נ' צבא הגנה לישראל (2.9.24); בג"ץ 3549/24 דרדסאוי נ' צבא הגנה לישראל (2.5.24); בג"ץ 5953/24 אלמוקייז נ' צבא ההגנה לישראל (31.7.24); בג"ץ 2656/24 עוודאלה נ' צבא הגנה לישראל (3.7.24).

14. בנסיבות אלו, המשיבים ישובו על עמדתם כי בנסיבות אלו, הסעדים המבוקשים בעתירה אינם רלוונטיים; ועל יסוד כלל האמור לעיל, המשיבים יטענו כי דין העתירה דן להידחות.

15. העובדות המפורטות בתגובה זו הנוגעות למשטרה הצבאית יתמכו בתצהירה של המצהירה רס"ן ענבר גולדנר, רמ"ד כליאה אשר קראה ואישרה את העובדות האמורות, ברם מטעמים טכניים לא עלה בידה לחתום על תצהיר עובר להגשת התגובה.

היום, ח' בתשרי תשפ"ה
10 באוקטובר 2024

מתן שטיינבוך, עו"ד
סגן במחלקת הבג"צים
בפרקליטות המדינה